

SUCCULENTA

Orgaan van de Nederl. Ver. van Vetplantenverzamelaars.

Secr. G. D. DUURSMA, LEEUWARDEN, Achter de Hoven 114bis

Het geslacht *Echinopsis*.

door F. Voorwinde. V (Vervolg van pag 66).

Echinopsis Fiebrigii Gürke. Wanneer deze *Echinopsis* naast een *Echinopsis Obrepanda* wordt gezet, dan valt het op dat beide planten, ofschoon er verschillen zijn, toch zeer sterk op elkaar gelijken. Het kon niet anders of dit moest wel eenigen twijfel omtrent de echtheid der nieuwbenoemde soort verwekken bij de liefhebbers, wat eerst opgelost werd, toen men er in geslaagd was zelf jonge planten uit zaad te kweken, en deze in geen enkel opzicht van de moederplant afweken. Daarmede was dus bewezen dat de soort echt was en als zoodanig kon aangemerkt worden. De plant is plat, bolvormig van gedaante met een helder glanzend groene kleur. De schedel is ingezonken en het aantal ribben zeer varieerend. Bij importplanten komen tot 24 ribben voor, bij de uit zaad gekweekte is dit getal meest 13 tot 16. De ribben hebben stompe ruggen en kleine scherpe voegen. Zij zijn tusschen de doornbundels sterk gebult. Tusschen twee doornbundels is een ruimte van ongeveer 3 cM. en elke bundel is omkleed met grauwwit woluilt. De 8 à 10 randdoorns zijn meestal zoo verdeeld dat er 4 naar iedere richting uitsteken, zij zijn 2 cM. lang en van geel witte kleur, terwijl zij meestal gekromd zijn. De eenige middendoorn, welke dikker is en tot 3½ cM. lang, is eveneens geel en naar boven gekromd.

Het is een goede bloeier, die klokvormige witte bloemen voortbrengt van 9 cM. in diameter en tot 18 cM. lengte.

Het vaderland dezer plant is Bolivia.

Van de nu volgende acht soorten *Echinopsis* is, zoover wij weten nog geen exemplaar naar Europa gekomen, Ze werden in 1905 door Spegazzini beschreven, welke deze soorten alle in Buenos Aires bestudeerde. Wij kunnen dus niet anders doen als zijne beschrijving volgen, tot bij gelegenheid exemplaren ervan geïmponeerd worden.

1. *Echinopsis Silvestrii* Speg. De plant groeit op de bergen tusschen de provincies Tucuman en Salta (in het N. van Argentinië). Ze is langwerpig rond en wordt tot 10 cM. hoog bij een dikte van 5 cM. De schedel is vlak, bijna niet ingezonken. De frisch tot donkergroene bol is verdeeld door 12 tot 14 samengedrukte en zwak gebulte ribben. De doornbundels, welke 1 cM. uit elkaar staan, zijn saamgesteld uit 5—9 iets gekromde randdoorns en één rechte midden-

doorn. De bloem, welke zonder geur is, bereikt een lengte van 20 cM. en is wit.

2. *Echinopsis Minuana* Speg. Een *Echinopsis* van cilindrischen bouw, welke tot 80 cM. hoog wordt bij een diameter van 15 cM. en die op de velden langs de rivier Parana in de provincie Entre Rios groeit. Ze heeft 12 rechte, scherpe ribben van 3 cM. hoog. De doornbundels staan $1\frac{1}{2}$ à 2 cM. uiteen en bestaan uit 4 tot 7 randdoorns van 2—3 cM. en één middendoorn van 5 à 6 cM. lengte, welke alle licht geel van kleur zijn met iets donkerder gekleurden top. De bloem is wit met zacht rooden schijn en is 20 cM. lang.

3. *Echinopsis Cordobensis* Speg. Plant van verlengde bolvormige gestalte welke zeldzaam voorkomt (in de provincie Cordoba) en een hoogte bereikt van 50 cM. bij een doorsnede van 35 cM. Ze is voorzien van 13 krachtige, scherpe ribben, waarop de doornbundels met tusschenruimten van $1\frac{1}{2}$ tot 3 cM. zijn geplaatst. Elke doornbundel is samengesteld uit 8 tot 10 randdoorns en 1 tot 3 middendoorns, waarvan eerstgenoemde een lengte van 2 cM. de andere een van 5 cM. bereiken. Alle doorns zijn zwart van kleur, terwijl de plant zelve matgroen is. De bloemen verschijnen meestal aan het topgedeelte der plant, zijn 20 tot 22 cM. lang en wit van kleur.

4. *Echinopsis ancistrophora* Speg. Wordt zeldzaam aangetroffen op de bergen der provincies Tucuman en Salta. Een plant van frisch groene kleur, rond van vorm en niet groot, daar zij slechts tot 8 cM. hoogte en dikte voorkomt. De schedel is ingedrukt, gebult, doch zonder doorns. De bol is verdeeld door 15 tot 16 sterke, recht verlopende ribben, welke tusschen de doornbundels sterk gewelfd zijn. De doornbundels staan dicht opeen, slechts een ruimte van 6 tot 12 mM. houdt hen gescheiden. Drie tot zeven randdoorns, welke rechthoekig staan, slechts 5 tot 15 mM. lang en soms flauw gebogen zijn, zijn aanwezig, terwijl daar tusschen één middendoorn geplaatst is van 1 à 2 cM. welke aan den top haakvormig omgroeit. De bloem is 12 tot 16 cM. lang en wit van kleur.

5. *Echinopsis intricatissima* Speg. Komt veelvuldig voor op rotsachtige, dorre plaatsen in de provincie Mendoza, heeft een verlengd bolvormige gedaante, waarbij de afmetingen 20 bij 15 cM. bedragen. Ze is vuil donkergroen van kleur en bezit 16 ribben, welke stomp zijn en eenigszins spiraalvormig loopen. De doornbundels staan hier 10 tot 15 mM. uiteen. De randdoorns, 8 tot 13 mM. lang, zijn vuil rood van kleur, en op allerlei wijzen verbogen en door elkaar gevlochten, zijn ongeveer 4 cM. lang, terwijl van de 4 tot 6 middendoorns de onderste een lengte bereikt van 10 cM. en daarbij ook sterk gebogen is. De bloem is wit, 20 tot 22 cM. lang en riekt zwak.

6. *Echinopsis mirabilis* Speg. Eene *Echinopsis* welke vrij zeldzaam voorkomt in de wouden der provincie Santiago del Estero, door de inwoners „Flor dela oracion" genaamd. Het is

een plant van geheel denzelfden vorm als wij ons de *Cerei* voorstellen en daarbij zeer dun, daar zij bij een lengte van 12 tot 15 cM. slechts 2 cM. dik is. Ze is donker blauwgroen van kleur en voorzien van 11 ribben, waarop de doornbundels met afstanden van 4 tot 5 mM, zijn ingeplant. In het witte wolvlit dier bundels staan 9 tot 14 randdoorns van 3 tot 5 mM. lengte en 1 middendoorn, welke tot 15 mM. lang wordt. Alle doorns zijn recht en bruin van kleur. De bloemen verschijnen bij meerderen tegelijk aan den top der plant. Ze bereiken een lengte van 11 à 12 cM., zijn wit van kleur, met toegespitste bloemblaadjes, de vorm is slank, trechtervormig.

7. *Echinopsis molesta* Speg. Komt verspreid voor in de provincie Cordoba. De plant vormt een bol van 20 cM., welke bezet is met 13 scherpe, krachtige, ribben. De met grauw wolvlit bekleede doornbundels staan 2 à 2½ cM. uiteen en bevatten 6 tot 8 randdoorns van 1 tot 1½ cM. lengte, benevens 4 middendoorns, waarvan de bovenste een lengte van 2 tot 2½ cM., de onderste een van 3 cM. bereiken. De middendoorns zijn zwak gebogen. De bloemen verschijnen bij meerderen tegelijk, zijn 22 tot 24 cM. lang en wit van kleur.

8. *Echinopsis Baldiana* Speg. Een plant van zeer verlengd bolvormige of cilindrische gestalte, welke tot 30 cM. hoog en 15 cM. dik wordt en groeit op rotsachtige plaatsen in de provincie Catamarca. Ze heeft 13 of 14 rechte ribben, waarop de doornbundels met tusschenruimten van 15 tot 18 mM. voorkomen. De slanke randdoorns zijn zwartbruin van kleur en 15 mM. lang staan in grauw wolvlit; daartusschen staan nog 3 of 4 middendoorns, waarvan de bovenste tot 4, de onderste tot 5 cM. lang wordt. De bloem is groot en de bloemblaadjes zijn zeer spits. Kleur wit.

Van de drie door Britton en Rose nieuw beschreven *Echinopsis* n.l. *aurea*, *Spegazziniana* en *Shaferii*, ben ik niet in staat eenige beschrijving te geven en moet dit overlaten aan de gelukkige bezitters van het werk over de genoemde planten. Van een n.l. *Echinopsis Spegazziniana* gaf Succulenta no. 4 (1924) ons een afbeelding, terwijl bij de toelichting in no. 5 (bl.z. 91) van hetzelfde orgaan gezegd wordt, dat deze plant eigenlijk de van ouds bekende *Eps. leucantha* Walp is. Reeds in 1905 en later nog eens (1910) poogde de Duitsche *Echinopsiskenner*, K. Meijer, aan te toonen door vergelijkingen, zoowel uit beschrijvingen als naar planten, die in zijn bezit waren, dat *Eps. leucantha* Walp in geen deele overeenstemde met de planten, welke als *Eps. campylacantha* of *Eps. salpingophora* bekend waren. Hij gaf de volgende verschillen op. *Eps. leucantha* groeit kegelvormig, bij een lengte van 20 cM. is zij 9 cM. dik, terwijl *Eps. salpingophora* bolvormig is (bij 20 cM., 15 cM. dik). Bij eerstgenoemde zijn de randdoorns rechttuitstaand en is de langere middendoorn slechts flauw gebogen; bij laatstgenoemde zijn de doorns veel langer; de randdoorns iets gebogen, de middendoorn

zeer krom, omhoog wijzend. De beschrijving door Meijer gegeven en de afbeelding in Succulenta passen op elkaar en wij kunnen wel aannemen dat dit de door Gillis voor 't eerst ingevoerde en door Walpers beschreven plant is. Het komt met de benaming dan niet al te best uit, daar Britton en Rose toch een andere plant, waarschijnlijk *Eps. salpingophora*, als *Eps. leucantha* Gil. beschrijven, terwijl dan *Eps. Spagazziniana* toch zoo zou moeten heeten, daar immers de beschrijving door Walpers gegeven veel ouder is. Ook *Spagazzini* vermeldt *Eps. leucantha* Walp. en *Campylacantha* K. Meij. afzonderlijk.

Wij poogden tot nu toe de vaststaande Echinopsissoorten te beschrijven en zijn daarmee aan het eind gekomen, toch lijkt het ons of er nog iets ontbreekt. In den loop der jaren zijn de liefhebbers der *Cactussen* met een aantal namen vertrouwd geraakt, welke thans gemist worden, ofschoon de planten, met deze verdwenen namen ons nog zeker zeer lang zullen aangeboden worden. Deze groep is in drie afdeelingen te splitsen. 1e. De planten welke of door hunne vorm, of door hunne bloem in eene andere ouderafdeeling der *Cactussen* werden overgebracht; 2e. De planten welke sedert lang als echte soorten werden beschouwd, doch nu of niet meer te vinden zijn, of groeiplaats variëteiten, of zaad variëteiten bleken te zijn, en ten 3e de planten ontstaan door opzettelijke kruisingen met soortgenooten. Tot de eerste groep behooren niet alleen die welke nu in het geslacht *Lobivia* zijn gebracht, doch ook nog eenige andere, n.l. de vroegere *Eps. formosissima*, *Rhodacantha* en *Schickendanzii*, benevens de door Spagazzini beschreven *E. melanopotasnica*. Hun twijfelachtige plaats bij *Ec/unopsis* hebben zij nu verlaten, om of geheel te verdwijnen, of om bij een der verschillende geslachten *Cereus* enz. te worden ingelijfd, altijd volgens de indeeling van Britton en Rose. Eene opmerking moet mij dien aangaande van het hart en wel deze; was het te voorzien dat dit systeem binnen eenigen tijd algemeen zou ingeburgerd zijn, iets wat op zijn zachtst uitgedrukt, hoogst twijfelachtig is, dan zou het, afgezien van de reeks onuitspreekbare namen, voor de liefhebbers van *Cactussen* te aanvaarden zijn, nu echter brengt het een matelooze verwarring, zonder eenig ander nut dan dat sommige soorten der planten plotseling verdwenen zijn, terwijl men kans loopt dezelfde plant tweemaal te betrekken, zij het onde anderen naam. Daarbij dit bezwaar, geen onzer kent nog maar in de verste verte alle benamingen van Britton en Rose, de een vangt er hier één op, de andere daar en waar gaat het nu heen met het juiste etiketteren der planten, waarvan elke liefhebber het groote nut inziet?

Doch genoeg hierover, willen wij niet te uitgebreid worden, dan is het zaak tot ons onderwerp terug te keeren.

De groep planten welke ons nog steeds aangeboden worden als echte *Echinopsis*en, doch nu als standplaats of zaad variëteiten worden aangemerkt, bevat verschillende soorten, welke onze belangstelling wekken en daarom zal het wenschelijk zijn ons iets

meer met hen in te laten. Het zijn de navolgende soorten *Eps. Decaisneana*, *Schelhasei*, *apiculata*, *Salmiana*, *pudantii*, *Hempeliana*, *Catamarcensis*, *Misleyi* en *gigantea*. Nu mag dit lijstje geen aanspraak maken op volledigheid, daar er nog meerdere soorten worden aangeboden, maar van de vele overige ontbreekt gewoonlijk de beschrijving, zoodat het niet doenlijk is daar op in te gaan.

De derde groep, die der kruisingsproducten, bevat ook nog enkele zeer fraaie soorten. Het zijn natuurlijk voortbrengselen van de oudst bekende planten, zooals *Eps. Eyriesii*, *oxygona*, *tubiflora*, enz., doch als resultaat verkreeg men naast veel dat niet noemenswaard afweek, ook enkele vormen, die of door gestalte óf door bloem uitblonken en dus het verder voortteelen waard waren. Daarom kan het zijn nut hebben hierover het een en ander mede te deelen. Eigenlijk loopen vaak beide groepen ineen, want bij de meeste bestaat toch slechts dit onderscheid dat men van de eerste groep niet bepaald weet hoe de afwijkende vorm ontstond, terwijl men bij de laatste, door de kennis der vader- en moederplant daaromtrent alle gegevens heeft.

Wordt vervolgd.

Twee Echinocactussen.

Broederlijk staan ze in mijn kleine verzameling al een heelen tijd naast elkaar de hierbij gereproduceerde *Etus capricornus senile* en *Etus denudatus*. En toch kreeg ik dikwijls het gevoel, dat die twee daar samen een zwijgend duel uitvechten.

De *capricornus*, een importplant, is een bijzonder mooi, gaaf exemplaar. Ze heeft die onbeschrijfbaar fraaie, grijs-grauwe tint, die voor importen kenmerkend is. Ze staat daar als een leeuw in gevangenschap en schijnt, in gesloten hoogheid, te droomen van de wildernis.

„Ziet ge wel”, schijnt ze de *denudatus* voor te houden, „ik ben een aristocrate, in mijn wapen is geen balk. In mijn geboorteland had ik mijn eigen hofhouding en voor ik, voor overmacht zwichtend, gevangen genomen werd, had geen kweker de hand aan mij geslagen.

Daar kan de *denudatus* niet tegen op. Want ze is ... maar 'n. hybride. En ze is... niet

ETUS CAPRICORNUS SENILE.

Foto: Ed. Becht, Den Haag.

wortelecht, maar op een stompje
wat ze aan adel van origine mag

ECHINOCACTUS DENUDATUS HYBR. ze maar in 't leven blijft,

Foto: Ed. Becht, Den Haag. dan misschien ?

Zou ze .. zou ze niet?
Ziedaar de tribulatiën van een amateur succulentenverzamelaar.
Mei 1926.

lets over bemesting.

Over het algemeen zal men het er wel over eens zijn, dat men de planten door het toedienen van meststoffen kan helpen, zoowel in hun groei als in hun bloei. Bij cactussen en vetplanten wordt, voor zoover mij bekend, vrijwel geen bemesting toegepast, behalve bij die liefhebbers, die als bestaansbedrijf andere gewassen kweeken, en bij diegenen, die het van hen hebben afgekeken. En de resultaten zijn, mits de bemesting op oordeelkundige wijze wordt toegepast, goed te noemen.

De in den handel te verkrijgen kunstmest bevat ongeveer 4 pCt. stikstof in den vorm van ammoniak, 5 pCt. fosforzuur en 9 pCt. kali (koolzure kali, kalicum carbonaat of potasch, K_2CO_3). Dit laatste komt ook voor in de asch van onze huisbrand, waarover verderop nog even wordt teruggekomen.

Alle planten, ook de cactussen en vetplanten, hebben voor hun opbouw bovengenoemde stoffen nodig. Waar vele planten dikwijls zelf door hun bladerenafval enz. voor een groot deel voor de noodige voedingstoffen kunnen zorgen, is dit bij de cactussen

C. Spachianus geënt. Maar tekort schieten, vergoedt ze door ongemeene liefthalligheid. Ze zet in dit opzicht inderdaad haar beste beentje voor. De foto is van verleden jaar zomer, toen ze in totaal elf schitterende bloemen bracht, zijde-achtig wit. En al schaamt zij er zich wat voor, dat de blaadjes in het hart rood getint zijn (de „echte" denudatus bloeit immers heelemaal wit) ik vind de bloemen daardoor des te mooier. Op het oogenblik tel ik alweer niet minder dan tien veelbelovende knoppen, die op zich zelf al prachtstukken zijn.

De capricornis is niet zoo toeschietelijk. Ze is wel goed aan den groei gegaan, maar bloemen bracht ze tot dusverre niet. Als

geenszins het geval en dienen we dus voedende bestanddeelen aan den grond toe te voegen.

Koemest, dat ook bij cactussen met succes wordt toegepast, bevat ongeveer 0.66 pCt. stikstof, 0.25 pCt. fosforzuur en 0.33 pCt. koolzure kali. Deze meststof kunnen we op twee wijzen toedienen, n.l. in den vorm van gier en als vast bestanddeel met den grond vermengd. Het eerste is het gemakkelijkste, maar minder aanbevelenswaard. Het stroo, dat zich in de stalmest bevindt, heeft de eigenschap eenige malen zijn eigen gewicht aan urine te kunnen opnemen. In deze urine komt een groot kwantum van stikstofhoudende bestanddeelen voor in den vorm van ureum, dat dus een waardevolle meststof is. Wanneer deze urine als vloeistof aan de lucht wordt blootgesteld, heeft er een bacteriologische omzetting plaats, waarbij ammoniakgas en dus ook stikstof verdwijnt en de gier dus in waarde achteruit gaat. Brengen we de mest echter in den grond, dan wordt het ammoniakgas door bacteriën omgezet in salpeterzuur, dat een verbinding aangaat met de in den grond aanwezige kalk en zoo salpeterzure kalk vormt, welke door de plant kan worden opgenomen. Deze voedselopname geschiedt altijd in vloeibaren toestand, die verkregen wordt door de inwerking van micro-organismen. Het beste is nu de aarde eenigen tijd voor het gebruik gereed te maken en met koemest te mengen. Het daarin aanwezige stroo doen we niet weg, doch we maken het klein, want niet alleen is dit stroo een waardevol mestmiddel, doch het verbetert ook de structuur van den grond. Het omzettingsproces in den grond vordert geruimen tijd, en wil men zich tijd en moeite sparen, dan kan men beter kunstmest gebruiken. Dit voert vlugger tot het doel, vooral als we de kunstmest in vloeibaren vorm toedienen. In vasten vorm gebruikt, wil de oppervlakte van den grond wel eens hard worden. De meestentijds bijgevoegde gebruiksaanwijzing dienen we stipt op te volgen, daar anders licht verbranding van de wortels optreedt.

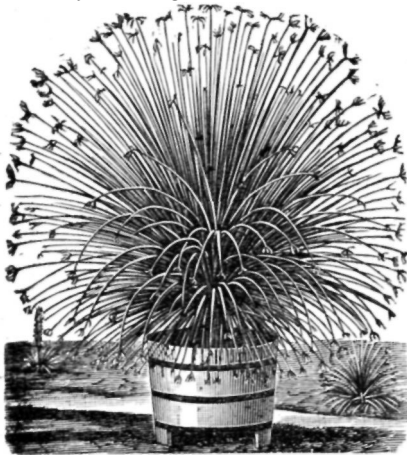
In Succulenta no. 5 van 27 Mei 1925 kwam in het artikel van Prof. A. J. F. Janse iets voor over de gunstige resultaten, verkregen met asch van steenkolen, hetgeen ik gaarne even zou willen toelichten. Als regel maakt men de kachel aan met hout of turf. De verbrandingsresten van hout bedragen $1\frac{1}{2}$ à $2\frac{1}{2}$, van turf is het iets hooger, tot 5 pCt. Deze aschbestanddeelen bestaan voornamelijk uit koolzuur calcium en *koolzure kali of potasch*. De asch van steenkolen, al naar de gebruikte soort, ten bedrage van $\frac{1}{2}$ —20 pCt., bestaat in hoofdzaak uit Kiezelzuur aluminium en kiezelzuur calcium. In allen gevalle wordt dus in de koolasch van onze huisbrand wel een bepaald kwantum potasch aangetroffen en het is dus in zekeren zin als meststof te beschouwen,

F. SWÜSTE.

Twée decoratieve vetplanten.

Een enkele blik op beide eenvoudige afbeeldingen doet ons reeds zien, van hoe groote decoratieve waarde de hier bedoelde planten zijn.

De eerste, *Dasylyrion gracile* Hort. Berol (= *D. acrotrichum* Zucc.), draagt haar naam „gracile” met het volste recht. Als kuipplant ziet men ze nog al eens op buitenplaatsen en als zomerstoffering der plantsoenen in onze steden.

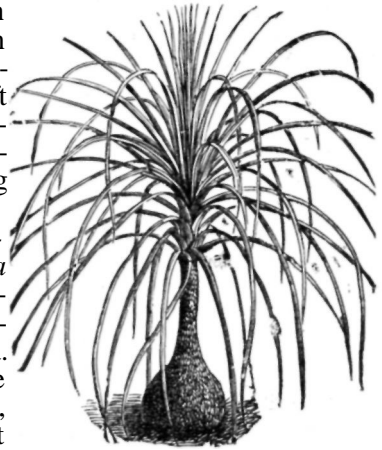
Dasylyrion gracile.

onbeduidend, doch zoo'n machtigen bloemstengel, met haar duizenden bloempjes, geeft toch een imposanten aanblik. Na den bloei sterft de plant af, doch aan den voet ontwikkelen zich meestal eenige zij-scheuten, welke tot vermeerdering dienen.

De tweede, *Pincenectitia tuberculata* Hort. (= *Nolina recurvata* Hemsl.), is eveneens een Mexicaansche Liliaceae, herinnert in groeiwijze meer aan een *Dracaena*. Eigenaardig is bij deze plant; de knots- of fleschvormig verdikte stam, waarom ze bij oude tuinbazen niet ten onrechte „knotslelie” genoemd wordt.

Dasylyrion gracile behoort tot de Mexicaansche Liliaceae. Uit den dikken wortelstok ontwikkelen zich de lange, smalle, lederachtige, doornig gerande bladeren, welke aan den top in een doornig rosetje eindigen.

Gracieuze buigen deze bladeren zich naar alle zijden over, zoodat een volwassen plant in een kuip op het gazon geplaatst, een prachtig gezicht oplevert. Eerst op hoogen leeftijd ontwikkelt zich uit het hart der plant, evenals bij de *Agaves*, een drie tot vier meter hoogen bloemstengel, welke met kleine, groenachtige bloempjes dicht bezet is. Op zichzelf zijn deze bloempjes vrij

Pincenectitia tuberculata.

De behandeling dezer beide planten is eenvoudig. 's Winters geve men ze een plaatsje in de oranjerie of koude kas en houde ze matig vochtig. 's Zomers verlangen zij rijkelijk water.

Q. D. D.

Boekbespreking.

The Illustrated London News, May 29 1926, bevat een tiental schitterend gekleurde foto's van bloeiende cactussen, waaruit blijkt, dat men dus ook in Engeland belang gaat stellen in onze gedoornde vrienden. Het zijn foto's in de natuurlijke kleuren en de weergave er van is in één woord voortreffelijk.

Ieder plaatje is een schilderijtje en we stellen ons voor, dat meerderen evenals wij, deze plaatjes zullen uitsnijden en achter glas zetten.

„Bloemen, waar men deze in het minst niet zou verwachten" staat er boven en als ondertitel: Woestijnbloesems uit Nieuw-Mexico. Uit de tekst blijkt, dat de platen ontleend zijn aan Het National Geographicae Magazine (Washington D. C.) en opgenomen door een der fotografen van de Carlsbad Cavern Expedition, in het Zuid-Westen van den staat Nieuw-Mexico. Dit wonderlijke grottegebied is door president Coolidge tot natuurmonument verklaard en mag dus niet door particulieren in exploitatie genomen worden, zoodat haar schoonheid ongeschonden zal blijven bewaard. Van de afgebeelde planten noemen we *Echinocereus stramineus* (2 x), *Echinocereus dasyacanthus*, *Opuntia Engelmannii*, *Fouquieria splendens* (2 x), (dit is geen cactus, maar een plant behoorende tot de familie der Tamaricaceëen), *Coryphanthe mexicana*, *Echinocactus horizontalonius*, *Opuntia tenuispina* en *Echinocereus paucispinus*. Ook de korte bijschriften bij elk plaatje zijn teekenend en juist. v. D. H.

Alwin Berger. Die Entwicklungslinien der Kakteen. Jena Gustav Fischer 1926, R. M. 7.50.

Met bijzondere ingenomenheid begroeten we dit werk, dat poogt een overzicht te geven van den ontwikkelingsgang der cactussen, zooals de heer Berger zich die voorstelt en gebaseerd is op zijn veeljarigen omgang met deze planten. Dat hij daarbij op de meest voorkomende wijze gesteund werd door Dr. Rose, verhoogt zeer stellig de waarde van deze omvangrijke en moeilijke studie. De foto's zijn schitterend afgedrukt, we zouden zeggen ze zijn technisch volmaakt, en geven zooveel mogelijk de typen weer, die ter sprake komen. We komen op dit boek uitvoeriger terug, doch meenen voorloopig te mogen volstaan met de aankondiging. Voor de bibliotheek zal een exemplaar worden aangeschaft, speciaal voor hen die zich interesseeren voor het meer wetenschappelijk gedeelte der vetplantenstudie. Ook dit gedeelte der liefhebberij mogen we niet verwaarloozen. Het spreekt echter vanzelf, dat dergelijke werken de noodige botanische voorkennis veronderstellen, waarover natuurlijk de doorsnee liefhebber meestal niet beschikt. Over de voornaamste conclusies, waartoe de schrijver komt, een volgende keer.

v. D. H.

Uit de afdelingen.

Afdeling Utrecht en omstreken.

Vrijdagavond 28 Mei werd in het gebouw voor Chr. Soc.

belangen een vergadering onzer afdeling gehouden. Behalve het bestuur waren 16 leden aanwezig. Verschillende leden hadden aan onzen oproep gevolg gegeven en planten meegebracht voor verkoop en ruiling. Na eenige besprekingen werden 4 planten, daartoe welwillend afgestaan, door den voorzitter ten bate der kas verloot. De loten waren in 'n oogenblik verkocht en de opbrengst aan onzen penningmeester ter hand gesteld. Daarna werd een geanimeerde beurs gehouden.

H. DE GROOT.

Kring Amsterdam en Omstreken.

Op 4 Juni had reeds de tweede vergadering van de kring Amsterdam plaats welke evenals de eerste werd gehouden in gebouw Koningin Wilhelmina Prinsengracht 1015.

Het officieele gedeelte van dien avond, zooals opening, voorlezing der notulen, ingekomen stukken werd kort afgehandeld daar het overige van dien avond nogal tijd in beslag zou nemen. Daarna werd de plantenbeurs gehouden en werd een gezellig half uurtje doorgebracht met ruilen en verkoopen.

Daarna werd door ondergeteekende een causerie gehouden met lichtbeelden over *Phyllo's* en *Mammilaria's* zooveel mogelijk bij elk beeld eenige verklaringen ten beste gevende. Ten slotte werden nog foto's van verzamelingen geprojecteerd welke zeer de aandacht van alle aanwezigen trokken. Het was reeds 10.45 uur toen de voorzitter met een woord van dank aan allen, deze vergadering sloot.

Het was een recht gezelligen avond.

H. WITTE, Secretaris.

Kring Amsterdam en Omstreken.

Op 20 Juni verzamelde zich om 10 uur een 15 tal dames en heeren om een bezoek te brengen aan de vetplanten kweekerij van den heer D. Kloezeman aan de Schagerlaan te Amsterdam. Deze firma heeft in een drietal kassen ongeveer 10 à 12 duizend vetplanten en cactussen ondergebracht.

Niettegenstaande pas enkele jaren geleden daarmede is begonnen, zijn de resultaten schitterend te noemen. Alles op te noemen gaat eenvoudig niet en die ér geweest zijn hebben kunnen genieten van de weelde welke ons de planten boden en zij die niet geweest zijn, raden wij aan, om ook eens een bezoek te brengen aan de kweekerij en ge kunt niet met leege handen naar huis gaan. Om ongeveer half een verlieten wij de kweekerij, doch niet alvorens den heer Kloezeman een woord van dank te hebben gebracht voor zijn bereidwilligheid om ons te ontvangen en rond te leiden.

H. WITTE, Secretaris.

Kring Amsterdam en Omstreken.

Vergadering op 12 Juli, in gebouw Koningin Wilhelmina Prinsengracht 1015 te 8.15 uur.

Op verzoek van vele leden zal deze avond geheel gewijd zijn aan de z.g.n. plantenbeurs. Dit blijkt, evenals in andere kringen het gewenschte middel te zijn. Een ieder brenge zooveel mogelijk ruilmateriaal mede. Ook zullen er dien avond kleine potjes, zaaipannen en spuitjes zijn welke tegen lagen prijs zullen worden verkocht.

Laat ieder lid op dien avond aanwezig zijn en brengt nieuwe leden mede of wekt anderen op om ook eens een kijkje te nemen.

Het bestuur doet in dezen alles wat ze kan en rekent op aller medewerking.

Namens het bestuur van de Kring Amsterdam,

H. WITTE, Secretaris, Wijk 16, Sloterdijkstr. 7.

Alle inlichtingen aan bovenstaand adres.

Mededeelingen.

NIEUWE LEDEN.

W. Anker,	's-Gravenhage	v. Ravesteynstr. 430
A. H. F. den Baas	Haarlem	Kleine Houtweg 83
Mevrouw Couvé	Ede (Geld.)	Villa Zorgvliet

RECTIFICATIE. In een vorig nummer vermeldden wij ten onrechte als nieuw lid Mevr. Q. J. Stoop, Alphen a.d. Rijn.

BIBLIOTHEEK. Van den heer P. W. de Wolf, Haarlem, in dank ontvangen:

Alwin Berger. Succulente Euphorbien.

„ „ Mesembrianthemen und Portulacaceen.

PROPAGANDANUMMER. Het ligt in de bedoeling, evenals vorige jaren het Juli-Augustus-nummer weer gecombineerd uit te geven. Maar dan ditmaal eens als een soort propagandanummer, dat we rijk zullen illustreren. Hoe meer verscheidenheid van bijdragen er in komt, hoe beter. Laten allen nu eens hieraan meewerken. Kleine mededeelingen, liefst met een mooie foto er bij, zijn zeer welkom. We zullen dan wat nummers extra laten drukken en ieder, die meewerkt, kan er een voor zijn vrienden of kennissen van aanvragen. Ook aan de secretarissen der kringen zullen we er eenige toesturen, die zorgen dan wel dat ze in goede handen komen.

Bijdragen en foto's moeten vóór 15 Juli in ons bezit zijn.

RED.

LANTARENPLAATJES. Om tegemoet te komen aan een reeds meermalen geuite wensch, heeft het Bestuur besloten, over te gaan tot aanschaffing van een serie lantarenplaatjes op vetplantengebied. Deze kunnen dan in de eerste plaats gebruikt worden door de verschillende kringen bij het houden van voordrachten, maar ook door onze afzonderlijke leden, die in het bezit zijn van een projectielantaren en op deze wijze in kleineren kring propaganda willen maken. De doos is reeds aangeschaft, maar nu is het de kunst om deze gevuld te krijgen. Als voorwaarde voor de opname van plaatjes in deze serie meenen we te moeten stellen, dat het zullen zijn origineele opnamen, zooveel mogelijk van bloeiende planten, maar in elk geval ook als foto voortreffelijk. We weten bij ervaring hoeveel bewondering dergelijke plaatjes wekken. We hebben reeds enkele toezeggingen en hopen, dat spoedig ons eerste vijftigtal vol zal zijn. We hebben iemand gevonden, die op zeer voordeelige condities van reeds bestaande negatieven lantarenplaatjes voor ons wil maken. Wie ons voor dit doel zijn negatieven wil leenen, zende ons die goed verpakt toe. Wij sturen deze dan zoo spoedig mogelijk retour met vergoeding voor de gemaakte kosten. Wie zijn negatieven liever niet uitleent, zou aan een vakfotograaf ter plaatse even kunnen informeren, wat die voor de onafgewerkte plaatjes vraagt. Laat hij ons dan even berichten, welke planten het betreft, liefst met inzage van een afdrukje, opdat we een zoo groot

mogelijke verscheidenheid van soorten krijgen en niet van één-zelfde plant meerdere plaatjes. Het formaat der lantarenplaatjes moet zijn 8.3 x 8.3 Lijst en voorwaarden van uitleening worden in een der volgende nummers gepubliceerd.

Correspondentie hierover met den penningmeester J. M. van den Houten, Mathenesserlaan 364, Rotterdam.

OPUNTIA OPUNTIA Linn. (= *Opuntia vulgaris* Haw.) De heer Kamstra te Paterson N.J. zond ons een aantal zaden van bovengenoemde plant, door hem verzameld in de bergen nabij zijn woonplaats. We stelden ze gratis ter beschikking van hen, die ons met stekmateriaal, foto's enz. hielpen en omdat de tijd al wat ver was, zaaiden we de overige uit, opdat we later de jonge plantjes weer zullen kunnen gebruiken voor de beginnende liefhebbers. Dat is een prettige manier om op deze wijze elkan-der te helpen. Of dit dezelfde soort is, die door Schumann onder den naam *Op. vulgaris* Mill beschreven is, weten we niet. Schelle zegt er uitdrukkelijk bij, dat Haworth de naam heeft gegeven en niet Mill. We komen hier nog wel eens op terug.

GEVRAAGD: Phyllocactussen op naam, in ruil voor andere Phyllo's. J. M. v. d. Houten, Mathenesserlaan 364, Rotterdam.

ONTBREKENDE NUMMERS.

a. Wie kan mij helpen aan jaargang 1919 alle nummers; 1921 nos. 2, 4 en 6; 1922 de nos. 1, 2, 3, 4, 6 en 7; 1923 no. 11 en 1924 no. 1? A. Mijs, arts, Schoolstraat 9, Utrecht.

b. Wie kan mij helpen aan *Succulenta* jaargang 1919 no. 2? Adres: J. F. Carrière, Delft, Kanaalstraat 7.

Correspondentie.

P. te R. Tot onzen spijt konden we uw artikel niet plaatsen. Als leiddraad voor een mondelinge voordracht was het zeer stellig geschikt, doch het gaat niet aan in een zoo kort bestek het geheele onderwerp te behandelen. Dat kan niet anders dan oppervlakkig zijn. Met uw wensch om geregeld ook populaire artikelen te blijven geven, zullen we zeer zeker rekening houden. Laten we echter niet vergeten, dat juist het schrijven van dergelijke artikelen heel lastig is en alleen kan geschieden door hen, die over een uitgebreide ervaring beschikken en daarbij tevens de kunst verstaan de dingen kort en kernachtig te zeggen. Dit verklaart bijvoorbeeld de groote waarde van het boekje van Rother. Uit iedere bladzijde proeft men als het ware, daar is de vakman aan het woord. Van zulke artikelen hebben we er nooit genoeg. Wie stuurt ze ons?

Sl. te R. U heeft waarschijnlijk het ons toegezonden art. niet gelezen, anders zoudt u vermoedelijk wel tot andere gedachten gekomen zijn. Het is trouwens ook niet hetzelfde als de bedoelde voordracht. RED.